

rammer dem, som jeg gaar ud fra, man ikke ønsker at ramme, men fuldt ud sikrer dem, man ønsker, Loven skal komme til gode, Nyttens af denne Lov. Men jeg indrømmer, at det er vanskeligt at finde de Betegnelser, som i hvert enkelt konkret Tilfælde er de rette, og selv om Definitionen bliver nok saa god, er det nødvendigt, at der bliver et Skøn gennem en Kommissions Afgørelse. Hvis man i Udvalget kan finde et bedre Udtryk for, hvor Skellet skal trækkes, kan det kun glæde mig, og jeg vil afvente de Forslag, der i saa Henseende maatte komme frem. Ærede Medlemmer har jo fremsat ret skarp Kritik af den Maade, hvorpaa jeg har forsøgt at afgøre Spørgsmaalet, uden at jeg dog har faaet nogen klar Forstaaelse af, hvad det egentlig er, de kritiserer saa stærkt.

Naar det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen, der atter citerede det ærede Medlem af Landstinget Hr. Ole Hansens Udtalelser i Landstinget, mente at kunne paa vise en betydelig Forskel mellem den nuværende og den forhenværende Landbrugsminister i Venstreministeriet, skal jeg sige, at Forskellen ikke skyldes de forskellige Synspunkter, men den Omstændighed, at der er oprettet Fæstekontrakter, som slet ikke var kendte, da Loven blev drøftet i Landstinget, i alt Fald ikke var kendte saaledes under Forhandlingerne, at de var et Moment deri — jeg skal ikke benægte, at der var enkelte, der kunde kende disse Kontrakter. I disse Kontrakter, der er saa afvigende fra, hvad man har kendt tidligere, indføres, hvad der skal forstaaes ved „fast Tjenesteforhold“. Naturligvis kan man definere Begrebet „fast Tjenesteforhold“ paa forskellig Maade. Det, der tiltrænges, og som det forhaabentlig trods de Udtalelser af ret kritisk Art, der er kommet frem, skal lykkes at faa gennemført, er, at Loven er koncis og klar, og at den øverste Afgørelse af, hvad der skal lægges ind i Udtrykket, ikke ligger i Ministerens Haand. Det forekommer mig, at det med Rette kan kræves, at Lovgivningsmagten klart og fast afgør, hvem der skal ind under Loven og hvem ikke, og at der for hele Landet bliver oprettet en objektivt dømmende, neutral Kommission, der kan foretage det Skøn, der i visse Tilfælde skal foretages, paa en saadan Maade, at det er retfærdigt og billigt for begge Parter.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

H. C. Hansen: Efter den højtærede

Landbrugsministers Tale nu synes det mig at være berettiget at tro, at han vil være i høj Grad forhandlingsvenlig overfor de Synspunkter, der er kommet fra de tre Partiers Side her under denne Forhandling.

Jeg tror at turde trøste den højtærede Minister med, at det sikkert ikke vil være vanskeligt at finde en Ordlyd for en skarp Definition af, hvad der er et „fast Tjenesteforhold“, som afgør, hvad vi her strides om, og ogsaa det Tilfælde, som nærmest er Anledningen til denne Debat, nemlig den Appel, der skete fra Kommissionen her paa Sjælland til Landbrugsministeriet. Jeg haaber, at vi ved Forhandlingerne skal naa til et Resultat her.

Den højtærede Landbrugsminister sagde, at han forstod ikke, hvad der kritiseredes. Det er netop Lovforslagets § 14, som definerer, hvem der skal falde ind under Loven, og hvem der ikke skal. Bestemmelsen herom synes jeg lider i allerhøjeste Grad af Uklarhed. Jeg tror, det er nødvendigt, at en Definition heraf bliver nærmere udformet i det Udvalg, som er bebudet nedsat. Jeg synes ikke, det er vanskeligt at se den Uklarhed, som er til Stede. Hvis vi ikke kan enes om en nøjere Definition, tror jeg, Uklarheden fremdeles i høj Grad vil være til Stede. Naar flere ærede Talere mener, at der ikke vil blive oprettet nye Huse med Jord, hvis dette Lovforslag bliver ophøjet til Lov, vil jeg gerne sige derom, at den Lovgivning, som stiller en Landbruger i et saadant Afhængighedsforhold som det, Tjenestehusmændene hidtil har staaet i, vil vi begræde med tørre Øjne, om Virkningen blev en saadan som nævnt, fordi det er en Form for Lovgivning, som stiller en Landbruger paa saa daarlig en Fod overfor sin Arbejdsgiver, at man ikke kan have nogen Mislyd i Stemmen, naar man siger, at den maa høre op.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Hansen: Jeg er meget vel tilfreds med det Svar, som den højtærede Landbrugsminister gav, idet jeg heller ikke har haft anden Opfattelse end den, at hans Hensigt var at definere Begrebet: Tjenestehuse. Men jeg vil dog gerne gøre opmærksom paa, at det er ikke at forstaa saaledes, at det i Fremtiden er forbudt at oprette Tjenestehuse og lægge Jord til, lige saa lidt som det var forbudt før denne Lovgivning. Det, man har slaet fast, har i Virkeligheden været dette, at man har